

N:o 27.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående ändrad lydelse af punkten 10 i Kongl. cirkuläret den 22 juni 1877 om ny pensionsreglering för armén; gifven Stockholms slott den 22 december 1897.

Under åberopande af bilagda utdrag af protokollet öfver landt försvarsärenden för denna dag, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, det punkten 10 i nådiga cirkuläret den 22 juni 1877, angående ny pensionsreglering för armén, må erhålla följande förändrade lydelse:

»Den, som efter laga ransakning och dom blifvit förvunnen till sådant brott, som medför förlust af medborgerligt förtroende, skall från och med månaden näst efter den, då domen vunnit laga kraft, äfven vara förlustig sin rätt till åtnjutande af pension och fyllnadspension. Huruvida åter den, som, utan att ådömas förlust af medborgerligt förtroende, genom laga kraft egande beslut blifvit afsatt från syssla, med hvilken rätt till fyllnadspension enligt dessa grunder är förenad, eller, efter erhållet afsked, dömd till straff jemlikt 2 kap. 17 § strafflagen, skall derigenom hafva förverkat rätt till fyllnadspension, kommer i hvarje fall att bero på Kongl. Maj:ts nådiga pröfning.»

De till ärendet hörande handlingar skola vederbörande utskott tillhandahållas, och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Axel Rappe.

*Utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen uti Statsrådet å Stockholms slott
den 22 december 1897.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve **DOUGLAS**,
Statsråden: herr friherre **ÅKERHIEM**,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre **RAPPE**,
CHRISTERSON,
ANERSTEDT,
VON KRUSENSTJERNA,
grefve **WACHTMEISTER**.

6:o.

Departementschefen anförde härefter i underdånighet:

Angående
ändrad
lydelse af
punkt 10 i
Kongl. Cirkuläret
den 22 juni 1877 om
ny pensions-
reglering för
armén.

»Sedan Eders Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 2 oktober 1896, af förekommen anledning, anbefallt direktionen öfver arméns pensionskassa att inkomma med yttrande och förslag rörande sådant tillägg till punkten 10 i nådiga cirkuläret den 22 juni 1877 angående ny pensionsreglering för armén, att derigenom meddelades bestämmelse, huru i afseende å fyllnadspension skulle förfaras, då den, som genom dom förklarats skyldig till afsättning från tjenstebefattning, med hvilken rätt till dylik pension vore förenad, icke längre innehade den befattning, hvaruti han sig förbrutit, har direktionen öfver nämnda kassa uti underdånig skrifvelse den 28 oktober 1896 dels förmält, att direktionen ansåge nu gällande bestämmelse i ofvanberörda lagrum,

hvarigenom förordnades, att fråga om rätt till fyllnadspension för den, som genom dom skiljes från tjänstebefattning, skulle vara beroende på Eders Kongl. Maj:ts nådiga pröfning, böra utsträckas äfven till det fall att den, som till afsättning gjort sig förfallen, icke längre vore i besittning af den tjänstebefattning, hvaruti han sig förbrutit, dels ock, med anslutning till ordalagen i 2 kapitlet 17 § strafflagen, föreslagit, att 10 § 2:a punkten i förenämnda nådiga cirkulär måtte erhålla följande förändrade lydelse: »Huruvida åter den, som, utan att förlora medborgerligt förtroende, blifver genom dom förklarad skyldig till afsättning från tjänstebefattning, med hvilken rätt till fyllnadspension, enligt dessa grunder, är förenad, skall derigenom hafva förverkat rätt till denna fyllnadspension, kommer att i hvarje fall bero på Kongl. Maj:ts nådiga pröfning.»

Statskontoret, hvars utlåtande i ärendet Eders Kongl. Maj:t behagat infordra, har uti skrifvelse den 23 sistlidne mars, — med tillkännagifvande att statskontoret, i likhet med direktionen öfver arméns pensionskassa, ansåge senare delen af punkt 10 i nådiga cirkuläret den 22 juni 1877 böra erhålla sådan affattning, att till Eders Kongl. Maj:ts afgörande i hvarje fall skulle hänskjutas frågan, huruvida fyllnadspension tillkomme den, som efter erhållet afsked blifvit, utan att ådömas förlust af medborgerligt förtroende, genom laga kraftegende beslut förklarad skyldig till afsättning, — i underdånighet hemställt, det Eders Kongl. Maj:t i nådig proposition täcktes föreslå Riksdagen att godkänna en förändrad lydelse af merberörda lagrum i enlighet med ett af statskontoret tillika afgifvet förslag.

Då jag, lika med de i ärendet hörda myndigheter, anser en närmare bestämmelse uti ifrågavarande syfte vara af behofvet påkallad, får jag, med hänvisning till de i 2 kapitlet 17 § strafflagen intagna bestämmelser, i underdånighet hemställa, det Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att medgifva, det punkten 10 i nådiga cirkuläret den 22 juni 1877 angående ny pensionsreglering för armén må erhålla följande förändrade lydelse:

»Den, som efter laga ransakning och dom blifvit förvunnen till sådant brott, som medför förlust af medborgerligt förtroende, skall från och med månaden näst efter den, då domen vunnit laga kraft, äfven vara förlustig sin rätt till åtnjutande af pension och fyllnadspension. Huruvida åter den, som, utan att ådömas förlust af medborgerligt förtroende genom laga kraft egande beslut blifvit afsatt från syssla, med

hvilken rätt till fyllnadspension enligt dessa grunder är förenad, eller, efter erhållet afsked, dömd till straff jemlikt 2 kap. 17 § strafflagen, skall derigenom hafva förverkat rätt till fyllnadspension, kommer i hvarje fall att bero på Kongl. Maj:ts nådiga pröfning.»

Uti denna hemställan instämde statsrådets öfrige ledamöter.

Till hvad Statsrådet sålunda hemställt behagade Hans Maj:t Konungen lemna nådigt bifall; och skulle nådig proposition, sådan den finnes detta protokoll bilagd, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo:

Trygve Hermelin.